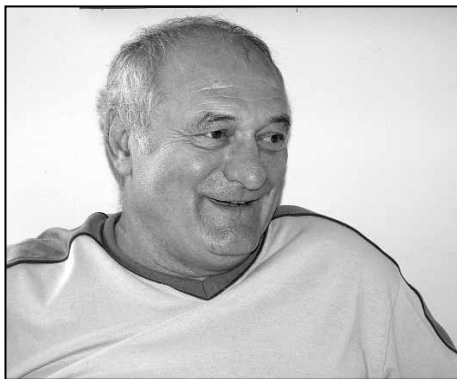

Szép Szarvast, kellemes lakóhelyet!

Az aláírás grafológiája szerint, aki vezeték- és keresztnévét aláírásakor összeköti, vagy egybe írja, annak életében a munka, a hivatás rendkívüli szerepet tölt be. Már most nem tudom, lehet-e valami párhuzamot vonni az aláírás és a megszólítás módja között, de annyi biztos, hogy azt az embert, akivel nyugdíjba vonulása alkalmából beszélgettem, mindenki csak Mihálypistaként emlegeti. Így egyben, szünet nélkül. Tehát ha az analógia lehetséges, akkor helyes a következtetés: Mihály Istvánról az emberek azt gondolják; egy a munkájával, a KOMÉP-pel, melynek vezetését 15 év szolgálat után a közelmúltban adta át utódjának Pákozdi Jánosnak.

– *Hetekótanyugdíjas. Mit csinál nyugdíjasként?*

– Elképzeltém, hogy 42 évi munka után jó lenne már ha egyszer kialudnám magam, de ez eddig még nem valósult meg. Erdélyben voltam, most meg a régi mezőgazdasági kapcsolataimat

élesztgetem. A KOMÉP átadása-átvétele sem egy fél nap, mindenben segítségére szeretnék lenni az új igazgatónak, hiszen 136 ember dolgozik ott, fontos, hogy a munka zökkenőmentesen folyjék. Tehát nap mint nap kijárogatok oda is.

– *Legendás a korán kelése. Terjeng egy anekdota, miszerint mikor még együtt dolgoztak Babák Mihály polgármester úrral, ő szerette volna Önt megelőzni a munkába érkezéssel, de ez csak úgy sikerült neki, hogy kinn töltötte az éjszakát a KOMÉP telephelyén. Hány órákor szokott kelni?*

– Babák Mihály 6 évig volt a kollégám. Jó volt vele együtt dolgozni, mert a egyetértettünk a célokban és együtt tettünk ezek megvalósulásáért. Ami a reggeli kelést illeti; így nyáron hajnali négykor kidob az ágy, de este kilenckor már lefekszem. A koránkelés rögzült bennem még abból az időből, mikor a mezőgazdaságban dolgoztam. A 42 munkában töltött évből kettőt a HAKI-ban dolgoztam gyakornokként, 24 évet a Dózsa Tsz-ben és 16. éve dogozom a KOMÉP-nél. Az életmódomat az is meghatározta, hogy korábban sportoltam. Atletizáltam, később futballoztam, NB-II-ben játszott akkor a szarvasi csapat. Aki sportolt, az tudja, hogy a sport, tartást ad az embernek. Ráadásul középhátvédet játszottam focistaként. Ott már nem lehet matyizni, ha ott elszúr valamit az ember, abból gól lesz. A focizásban tanultam kitarást, keménységet.

– *Szükség volt a KOMÉP-ben erre a kitarásra, keménységre?*

– Nem csak ott, hanem minden munkahelyemen szükség volt rá. Mindig a végrehajtásban dolgoztam, a vezető utáni második emberként. A KOMÉP-nál sem azt jelentette az igazgatóság, hogy adunk fizetést még egy vezetőnek. A termelésben nem lehet handabandázni, ott az eredményt nagyon pontosan lehet mérni; mázsában, literben.

– *A KOMÉP nem az a klasszikus termelőüzem.*

– A KOMÉP a város szolgája. Mint ahogy a nevében is benne

van: településüzemeltető. A város működését kell kiszolgáltatni. A színvonalat a lakosságon keresztül képviselő-testület diktálja, mégpedig úgynevezett bázisszemlélettel. Ami azt jelenti, hogy ha valameddig már eljutottunk, annál már csak jobban folyhatnak a dolgok.

Amikor megbíztak ezzel a feladattal, a város parkjaiban nem nyírták időben a fűvet, nem voltak kihelyezve kellő mennyiségben szeméttároló edények. Nem volt meg a feltétele, hogy a lakosság maga megőrizze, megbecsülje a környezetét. Mára nemcsak odáig jutottunk el, hogy az emberek nem hajigálják el a szemetet, de szétválogatják a háztartási hulladékot, úgy rakják a szelektív hulladékgyűjtőkbe. A cél mindig az, hogy teremtünk meg a feltételeket a fejlődéshez.

– *Volt-e valami személyes terve, mikor elkezdte a munkát a városüzemeltetés gazdjaként? Valami, amit megálmodott és szeretne volna megvalósítani?*

– Mint már mondtam, itt nem a személyes ambíciók kibontakoztatásáról van szó, a város mindenkori igényei szerint kell meghatározni a tennivalókat. Nagyon fontosnak tartottam, megőrizni a már meglévő értékeket minden területen. Vonatkozik ez lehetőség szerint a régi épületekre, az öreg fákra de arra, és legfőképpen arra a jó szemléletre, ami a szarvasi embereket a környezetük ápolására, karbantartására ösztönzi. Emellett persze mindig törekedtem a fejlesztésre. Jártuk az országot, s ha valami jó dolgot láttunk, azt próbáltuk megvalósítani itthon is. Például a főtéri parkot az elsők között láttuk el automatikus öntözőrendszerrel, ugyancsak élen jártunk a szelektív hulladékgyűjtés lehetőségének megteremtésében. Természetesen meg kell határozni egy szakmai sorrendet, mint ahogy először a fákat kell rendbe rakni, a gyepet ápolni, aztán következnek az egy-nyári virágok. „Hogy néznénk ki ingben, gatyá nélkül” – szoktam mondani a dolgozóknak.

És 136 embernek munkát adunk. Az összes települési szolgáltatást, a villanyon, gázon, a vízen és a szennyvízen kívül a KOMÉP látja el.

– *Hajlamosak vagyunk a KOMÉP-ről azonnal a parkokra, szép környezetre asszociálni, nem árt, ha számba vesszük melyek is ezek a települési szolgáltatások.*

– Kötelező, azaz a városi költségvetésből finanszírozott feladatunk a városi zöldfelületek kezelése, fejlesztése, az erdőgazdálkodás. Megháromszoroztuk a város erdőterületét a 15 év alatt. A kötelező feladatok közé tartozik a városi utak

járdák fenntartása, üzemeltetése, a belvízelvezető csatornák, a gyepmesteri telep, a köztemető üzemeltetése. Vannak olyan kötelező feladatok, melyek költségeit az ott képződő bevételből tudjuk

fedezni. Ilyen a piacüzemeltetés, a temetkezés, a lakás és nem lakás céljára szolgáló ingatlanok kezelése, a kommunális hulladék gyűjtése, kezelése, ártalmatlanítása. Aztán ott az építőrészleg, mely az évi 400 milliós be-

